

Figuri de stil

Epitet – este cuvântul adăugat unui substantiv, verb pentru a-l clasifica estetic. Exprima o însușire a obiectului pe care îl pune într-o lumină nouă impresionând cititorul.

„Mii de coifuri lucitoare, mii de capete pletoase...”

Comparatia – este punerea în paralel a doi termeni pe baza unor asemănări pentru a evidenția caracteristicile unuia dintre ei.

Fata-i rosie ca marul.

Metafora – este înlocuirea unui termen obișnuit (propriu) cu altul neobișnuit (figurat) pe temeiul unui\or asemănări între ei.

„Pe cer strălucește mingia de foc...”

Personificarea – este atribuirea de calități omenești unor lucruri, ființe, fenomene.

Se realizează mai ales cu ajutorul verbelor, adjectivelor...

„Spicele jucau în vânt...”

Ilustrează comunicarea om-natură, un motiv de bază în literatura română.

Este valorificată de creatorul popular cu multă maiestrie cât și marii scriitori culti.

Inversiunea – este schimbarea topicii normale pentru a sublinia un anumit cuvânt care va impune atenției o idee.

„Într-o salbatică splendoare...”

Hiperbola – este mărirea sau micșorarea exagerată a realității pentru obținerea unor efecte artistice.

„Minte de îngheata apei...”

Antiteza – este apropierea a doi termeni opuși pentru a pune mai bine în valoare caracteristicilor lor.

Mihai și Pasa din „Pasa Hasan...”

Enumeratia – este enumeratia succesivă a părților componente ale unui întreg sau o însușire de termeni de același fel pentru a sublinia caracteristicile întregului descris.

„Vin tantării, gândaceii, carabuşii și lautarii...”

Repetitia – este repetarea cu intenții expresive a unor sunete, cuvinte, sintagme, propoziții, fraze, fragmente, ...

„Vajind ca vijelia...”

Anafora-repetitia la începutul unui vers sau propoziție;

Epifora-repetitia la finalul unui vers sau unei propoziții

Anadiploza-reluarea ultimei părți dintr-un vers la începutul versului următor

Aliteratia-repetitia oricărui sunet vocalic-aliteratie vocalic,sau consonantice-aliteratie consonantice

Asonanta-repetitia unor sunete cu timbru apropiat în construirea unor rime imperfecte

Rima – potrivirea muzicală, eufonică, a sunetelor de la sfârșitul a două sau mai multe versuri, începând cu ultima vocală accentuată .a)gradul armoniei acustice b)locul accentului c)modul de imbinare a versurilor rimate în strofa

a)Sarace-2 vocale

Bogate-3 vocale

Leontice-2 silabe omofone

b) iambice (masculine)

traheice(feminine)

dactile(hiperdactilice)

c) imperecheate (a/a/b/b)

Imbratisate (a/b/b/a)

Incrucisate (a/b/a/b)

Monorime(a/a/a)

Refrenul-repetarea unui vers sau a mai multor versuri la anumite intervaluri, pentru a evidential anumite aspecte esentiale ale comunicarii poetice sau a umple linia melodica , creind o atmosfera eufonica

Polisindetul- utilizarea excesiva,ca mijloc de expresie a insistentei, a conjunctiilor,de obicei, a celor coordonatoare

Epitetul-trop: determinativul sau epitetul non-trop care depaseste sensul propriu prin transfer, utilizind termenii in sens figurative.Epitetul trop are o determinare poetica

Metonimia-figura de stil care inlocuete un nume printr-un alt nume aflat intr-o relatie logica,ce prsupune o varietate infinita de forme metonimia poate exprima

- 1) cauza prin efect;
- 2) efectul prin cauza
- 3) denumirea recipientului in locul continutului
- 4) semnul inlocul obiectului semnificat

Ironia-figura retorica prin care se exprima contrariu la ceea ce dorim a face sa intelega. Prin ea se exprima sau o apreciere pozitiva,o lauda,sau o apreciere negative,o persiflare

Armonia imitativa-selectia sunetelor care sugeraza prin rezonanta manifestari naturale ale fenomenelor “o craca-nalta-n balta alba s-apeaca,salta”

Onomatopoe-organizare Sonora natural ace imita manifestari naturale

Sincopa-contragerea unui cuvint prin eliminarea unei vocale sau silabe(celalt,odat)

Proteza-adaugarea unui sunet din necesitate eufonica(alauta)

Asindetul-suprimarea conjunctiilor coordonatoare pentru a da enuntului mai multa rapiditate si energie

Elipsa-procedeu al eliminarii unei parti a discursului care se subintelege usor din context, fara sa fi fost exprimate in prealabil. Elipsa elimina ceea ce este neesential,atenuind sau retinind exprimarea concise a ideii .

Sinecdoca-o varianta a metonimiei , prin care se atribuie unui cuvint un inteles mai larg sau mai restrins, stabilind relatii preponderant de cantitate :*pars pro pars* sau invers.

Eufemismul-atenuarea, printr-o lauda , ce substituie o idee ,dezavantaajoasa ,pe care,din respect fata de sine sau fata de altii, n-o putem rosti cu adevaratul ei nume.Cel mai des eufemism constituie expresia unui lucru neplacut printr-o imagine placuta

Elementele versificatiiei

- 1) *ritmul* (unul din elementele principale ale armoniei poetice)-defineste armonia unei combinari si succesiuni simetrice, la intervale egale, a silabelor lungi sau scurte, accentuate sau neaccentuate, organizind intr-o desavirsita concordanta componentele unui tot artistic unitar.

Ritmul este o însușire specifică numai literaturii și muzicii . Ritmul adecvat ține de intimitatea actului de creație și sugerează sinceritatea sentimentului și inspirației

Cele mai funcționale unități metrice:

Silaba , piciorul metric, metrul, măsura.

Cezura-pauza ce împarte versul în două emistihuri din motive artistice sau respirației

Modelarea piciorilor metrice:

Troheul / _;

Iambul _ /;

Dactilul / _ _;

Anapestul _ _ /;

Amfibrahul _ / _;

Perifraza un procedeu de a exprima o idee simplă printr-o expresie lingvistică dezvoltată.

Antonimăza- o variație metonimică efectul căreia rezultă din înlocuirea unui nume

Propriu cu unul comun sau un nume comun cu unul propriu .